EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.10.2019
COM(2019) 471 final

2019/0224 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om en kompensationsmekanisme for den medlemsstat, hvis nationale medlem vælges til formand for Eurojust

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA[1] ("Eurojustforordningen") fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og ved gennemførelsesretsakter senest den 12. december 2019 en kompensationsmekanisme, der skal stilles til rådighed for en medlemsstat, hvis nationale medlem vælges til formand for Eurojust. I overensstemmelse med Eurojustforordningens artikel 11, stk. 7, kan en medlemsstat, når dens nationale medlem vælges til formand, udpege en anden kvalificeret person til at styrke det nationale kontor i den periode, hvor det nationale medlem er formand.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Eurojustforordningen blev vedtaget den 14. november 2018. I overensstemmelse med forordningens artikel 12, stk. 1 og 2, bør Kommissionen foreslå en mekanisme til fastsættelse af kompensation, som skal stilles til rådighed for en medlemsstat, hvis nationale medlem er blevet valgt til formand for Eurojust. I overensstemmelse med forordningen skal den pågældende medlemsstat anmode Eurojusts kollegium om kompensationen og begrunde behovet for at styrke sit nationale kontor på grundlag af en øget arbejdsbyrde.

Formålet med kompensationsmekanismen er at støtte den pågældende medlemsstat, når dens nationale medlem vælges til formand, og det pågældende nationale kontor skal styrkes for at kunne udføre sine opgaver.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

I artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes det, at Eurojust skal reguleres ved en forordning, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Et af formålene med Eurojustforordningen er at styrke Eurojusts operationelle funktioner ved at reducere de nationale medlemmers administrative byrder. Formandens rolle vil indebære flere ledelsesmæssige og administrative opgaver, og det vil derfor være vanskeligt for vedkommende udelukkende at fokusere på operationelle spørgsmål. Derfor blev muligheden for, at den pågældende medlemsstat kan udpege en anden kvalificeret person til Eurojust, som denne medlemsstat bør have kompensation for i overensstemmelse med de relevante regler, indført.

Med dette forslag gennemfører Kommissionen sin retlige forpligtelse i henhold til Eurojustforordningens artikel 12, stk. 1. Forslaget er derfor i overensstemmelse med de gældende regler på dette område.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Dette forslag er i overensstemmelse med Unionens politikker og lovgivningsarbejde med henblik på at gennemføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed som fastsat i afsnit V i TEUF, herunder princippet om gensidig anerkendelse. Dette princip er det centrale princip inden for det retlige samarbejde i straffesager.

[1] EUT L 295 af 21.12.2018, s. 138.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på Eurojustforordningens artikel 12.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til Eurojustforordningens artikel 12 er Kommissionen retligt forpligtet til at forelægge et forslag til fastsættelse af kompensationsmekanismen. Dette forslag er afgørende for at sikre, at den medlemsstat, hvis nationale medlem vælges til formand, kan anmode om en sådan kompensation i de tilfælde, der er fastsat i Eurojustforordningen.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå det foreslåede mål, og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette forslag er direkte forbundet med gennemførelsen af Eurojustforordningen.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Dette forslag vedrører en forpligtelse for Kommissionen i henhold til Eurojustforordningens artikel 12. På grund af sagens realitet mener Kommissionen ikke, at der er behov for en efterfølgende evaluering, en høring af interesserede parter eller en konsekvensanalyse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I overensstemmelse med Eurojustforordningens artikel 12, stk. 4, dækkes udgifterne til kompensationsordningen af Eurojusts budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Henset til karakteren af denne foranstaltning er en gennemførelse ikke nødvendig.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 fastsættes den generelle ramme for kompensationsmekanismen samt bestemmelser vedrørende ansøgningen om kompensation og fristen for fremsendelse af ansøgningen til Eurojust.

Artikel 2 indeholder nærmere oplysninger om kollegiets beslutningstagning.

Artikel 3 vedrører beregningen af det kompensationsbeløb, der kan udbetales.

I artikel 4 reguleres ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse.

2019/0224 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om en kompensationsmekanisme for den medlemsstat, hvis nationale medlem vælges til formand for Eurojust

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA[2], særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det nationale medlem, der vælges til formand for Eurojust, vil have yderligere funktioner som formand i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1727 og Eurojusts forretningsorden.

(2) Udøvelsen af præsidentens opgaver vil påvirke arbejdsbyrden for stedfortræderen og assistenten fra den medlemsstat, hvis nationale medlem er valgt til formand, og den pågældende medlemsstat kan udpege en anden kvalificeret person til at styrke det nationale kontor i den periode, hvor det nationale medlem er formand.

(3) I artikel 11, stk. 7, i forordning (EU) 2018/1727 fastsættes det, at i de tilfælde, hvor en yderligere person udpeges, har den pågældende medlemsstat ret til at søge om kompensation.

(4) En kompensationsmekanisme bør sikre ligebehandling med hensyn til den faktiske godtgørelse af leveomkostninger og andre tilknyttede udgifter mellem et nationalt medlem, der er valgt til formand, og en anden person, der udpeges af den pågældende medlemsstat —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. En medlemsstat, hvis nationale medlem er valgt til formand for Eurojust, og som af denne grund har udpeget en anden person til sit nationale kontor og i henhold til artikel 11, stk. 7, i forordning (EU) 2018/1727 har ret til at ansøge Eurojusts kollegium om kompensation, skal i sin ansøgning anføre følgende oplysninger:

   (a) den afgørelse, som medlemsstaten har truffet om udstationering af den pågældende

[2] EUT L 295 af 21.12.2018, s. 138.

(b) en begrundelse for behovet for at styrke sit nationale kontor på grundlag af en øget arbejdsbyrde

(c) nærmere oplysninger om den udpegede persons nationale månedlige bruttoløn

(d) nærmere oplysninger om leveomkostninger og andre tilknyttede udgifter, som udbetales til den udstationerede person i henhold til national lovgivning

(e) nærmere oplysninger om den konto, som kompensationen skal overføres til.

2. Den pågældende medlemsstat sender ansøgningen om kompensation til Eurojusts kollegium inden 6 måneder efter udstationeringen af personen.

Artikel 2

1. Eurojusts kollegium træffer afgørelse om tildeling af kompensationen inden for en rimelig frist.

2. Den pågældende medlemsstat har ret til kompensation, så længe dens nationale medlem er formand, og så længe den pågældende person er udstationeret.

Artikel 3

1. I overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1727 godtgør Eurojust den pågældende medlemsstat følgende:

(a) 50 % af den udpegede persons nationale månedlige bruttoløn samt

(b) leveomkostninger og andre tilknyttede udgifter, der faktisk afholdes af den pågældende medlemsstat i relation til den udstationerede.

2. De udgifter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), godtgøres kun, hvis den udstationerede i henhold til national lovgivning har ret til ydelser eller betaling af udgifter, som har samme karakter som dem, der er omhandlet i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union ("personalevedtægten")[3], såsom: familietillæg, udlandstillæg, godtgørelse af udgifter i forbindelse med tiltrædelse, herunder bosættelsespenge, bosættelsespenge efter fratræden, rejseudgifter, flytteudgifter, dagpenge.

3. Eurojust godtgør den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med de betingelser og økonomiske lofter, der gælder i den pågældende medlemsstat. De må under ingen omstændigheder overstige de maksimale ydelser eller den maksimale betaling af udgifter, der er fastsat i bilag VII til personalevedtægten.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[3] I henhold til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 (EFT L 56 af 4.3.1968).